

Alphabetum Chaldaicum antiquum Estranghelo dictum vnà cum alphabeto Syriaco, oratione Dominicali, salutatione angelica, et symbolo fidei.

Contributors

Catholic Church. Congregatio de Propaganda Fide.

Publication/Creation

Romae : Typis Sac. Congr. de Propag. Fide, 1636.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/xpmjvfat>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

4

ALPHABETUM

BARMANUM

S E U

BOMANUM

REGNI AVAE

FINITIMARUMQUE REGIONUM

ROMAE MDCCLXXVI.

Typis Sacrae Congreg. de Propaganda Fide

PRAESIDUM ADPROBATIONE.

ALPHABETUM

BARMANUM

2 E 3

BOMANUM

RECHT AAVE

ENTIMARUMQUE REGIONUM

ROMAE MDCCCLXXVI

Typis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide

EXCUSDUM APPROBATIONE

PIO VI. P. O. M

RELIGIONIS . ET . FIDEI . VINDICI
ECCLESIASTICAE . DISCIPLINAE . ADSERTORI
CVIVS . AVCTORITATE . ET . AVSPICIIS
CHRISTIANA . DOGMATA . IN . REMOTIS . REGIONIBVS
ANNVNCIANTVR

ALPHABETVM . BARMANVM . SEV . BOMANVM
REGNI . AVENSIS

QVOD . NVNC . PRIMVM
TYPIS . SAC. CONG. DE . PROP. FIDE
INCISVM . PERCVSSVM . CONFLATVM
ET . EXCVSVM . EST
ET . CVIVS . SONO . ET . LITTERIS
INDICIS . GENTIBVS . TRANS . GANGEM
CATHOLICAE . VERITATES . TRADVNTVR
MINISTERIO . CLERICORVM . REG. S. PAVLI
STEPHANVS . BORGIA
A . SECRETIS . SS. CONGREGATIONIS
OB . INSIGNEM . ERGA . SE . VOLVNTATIS
ET . INDVLGENTIAE . EIVS . EFFECTVM
BEATISSIMO . ET . CLEMENTISSIMO . PRINCIPI
LIBENS . MERITO . OBFERT

LECTORI ERUDITO

IOHANNES CHRISTOPHORUS AMADUTIUS

Praeses Typographiae Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide.

I. **D**ivina illa idiomatum charismata, quibus peculiari, ac caelesti prorsus largitate, ac privilegio donati fuerunt Apostoli, ut cunctis gentibus linguarum numero diversis Evangelicas veritates praedicarent, adumbrare, aemulari, vel potius compensare nititur Sacra Propagandae Fidei Congregatio, dum varia exoticarum linguarum genera confectatur, quae suis typis exprimat, quaeque Fidei Praeconibus, quos suis sumptibus in longinquas regiones ablegat, tamquam instrumenta praesentissima, quibus instruantur, & commendentur, comparet, atque proponat. Postquam postremis hisce temporibus de Indicis linguis potissimum sollicita Tibetanae, seu Tangutanae, Brammhanicae, seu Indostanicae, & Malabaricae, seu Samscrudonicae, quibus nos pro viribus iam praefari studuimus, Alphabeta, typographicis omnibus formis instructa, perficienda curavit, & aliquot etiam Christianae Fidei rudimenta iis-

dem expressa edere satagit, animum tandem Barmano, seu Romano idiomati applicuit. Commodo eiusdem idiomatis apices, & elementa accurate designata ad nos attulit elapso anno ex Peguensi Missione redux Melchior Carpanius Laudensis, ex Clericis Regularibus Sancti Pauli, qui Barnabitae appellantur, quibusque nimirum Fidei nostrae propagatio in vastissimo Auae Regno, & sacrorum operatio in XII. Ecclesiis per hoc ipsum Regnum dispersis concredita est. Cum enim ipse incoheret potissimum Urbem, quae Rangon audit, quaeque portum ad Peguense Regnum pertinentem parat, & Auae apud Regem ipsum, & in Tavai regionibus, quibus erudiendis usque ab anno MDCCCLXIV. addictus fuerat, moras traxerit, facile eidem fuit & exactas characterum formas, & ipsius idiomatis peritiam consequi, quorum omnium ope huius Alphabeti sculptura, percussio, & conflatio recte per operas nostras flaturariam artem exercentes perageretur, atque prelo committi possent tum huius linguae primiora specimina, tum etiam Christianae nostrae doctrinae Compendium.

II. Huius linguae, quae Auae potissimum usurpatur, ceterisque praestat idiomatibus, extensionem per reliqua sive Regna, sive Provincias Auae Regi subiectas, atque huius Regni, ceterarumque ditionum fines ita accurate descripsit

Carpanius noster, ut ad ipsum amandare Lectores nostros nunc praestet. Tum horum populorum omnium superstitionem, qua & Numen Godoma colunt, & absurdas de mundo, & anima opiniones fovent, late etiam ipse prosequitur, ut haec dumtaxat nunc innuisse sit satis. Tandem ea attingit de Romanorum gente, quae excellentiora, quam quae Mendezius Pintius, Morerius, Martinierreus, aliique, & ampliora, quam quae designavit Raynalius (1), haberi debeant. Barmanam igitur linguam proponimus, quam ita appellare placuit, ut ea staret etiam nomenclatura, quae primum ab Europeorum errore, seu vitiosa pronuntiatione profecta, locum deinceps obtinuit in geographicis libris, tabulisque, quaeque designari vulgo coepit ea gens, quae trans Gangem in Asia ad gradum vigesimum primum longitudinis est, quaeque Romana potius appellanda esset. Siquidem, ut recte observat Bartholomaeus Ziegenbalgus, olim Danicae heterodoxae Missionis apud Indos Orientales Minister (2),

(1) Histoire philosophique, & politique des Etablissements, & du Commerce des Européens dans les deux Indes. Tom. I. pag. 342., & suiv.

(2) Thesaur. Epistol. La-Croizian. Tom. I. pag. 381. Epist. 319.

in mappis etiam geographis, & libris historicis talia tantum inveniuntur regionum, urbium, & personarum nomina, quae Indus intelligere nequit, quia Europei omnes illas voces, & nomina, ex ignorantia linguae, falso pronunciarunt, & exararunt. Nulla ergo gens, nulla ditio, nulla urbs, nulla lingua, quae Barmana dici possit; cum potius Bomana κατ' Ἑσχλῶ, vel ex honoris cognomine harum omnium unaquaeque appellari consueverit, quod ex huius linguae genio vel magna gens, vel vir fortis, Bomas nomine designetur; 𑀧𑀺𑀓𑀭 bo enim caput, 𑀧𑀺𑀓𑀭 praeses, 𑀧𑀺𑀓𑀭 mah vero vir vocitatur. Quapropter Barmanae linguae litteras Carpanius noster ita proponit, ut figuram primum, deinde nomen, tum nominis explicationem, ac demum potestatem adducat. Neque ea praeterit, quae pronuntiationi recte instituendae opportuna esse possint. Exhibitis vero radicalibus litteris, quae xxxiii. numerantur, & in schemate etiam aere inciso, quod ad Prologi calcem dabitur, exprimuntur, & quarum viii. vocales, reliquae consonantes sunt, eas subdit, quae nonnullis nominibus adiiciuntur, vel etiam ad maiorem brevitatem usurpantur; tum quae primi generis sunt, quaeque ex adiunctis syllabae fiunt; hinc signa, quae iisdem lit-

teris addita eundem habent sonum; dein genus aliud syllabarum, quod locum habet tantum cum nonnullis litteris, quae aliud signum praeter superiora adnexum habent, fiuntque syllabae compositae; ac tandem tertium, ceteraque ad decimum usque syllabarum genera, quae variis instructa signis varios sonos efficiunt. Cetera vero, quae tirones scire praestat, ut ad legendum se componant, & ut linguae genium deprehendant, prosequitur in Prologo. Opusculum claudunt Christianorum preces, Symbolum Apostolorum, & Praecepta Decalogi in hoc ipsum idioma conversa.

III. Tandem alterum Alphabetum proponit, quod lingua Palì, sive Balì, sive Balia appellatur, quodque laudato superius schemate aere, insculpto exhibetur, & illustratur in Prologo. Haec lingua, quae totidem xxxiii. constat elementis, vetustissima est in Auae Regno, & arcana, utpote quae a Talapoinis (quod Monachorum genus est) unice colatur; quemadmodum a rusticis in silvis lingua altera Carian dicta pronuntiatur, quae sibilis scatet, & ex monosyllabis coalescit, ut nihil cum ceteris commune habeat. Hoc autem idiomate Palì exaratus est liber Kammua, seu Codex ordinationum, caeremoniarum, praeceptorumque omnium ad religionem pertinentium, qui etiam in Regno Peguen-

si, Siamensi, Laosensi, & Arakanensi obtinet. Huius Proemium idcirco a Carpanio nostro in eodem schemate adducitur, qui nimirum illud excipere potuerit ex elegantissimo eiusdem Kam-mua exemplari, quod secum in Italiam adduxit, ac dein dono dedit amplissimo S.R.E. Card., & S. C. de Prop. Fide, eiusque Typographiae Praefecto Iosepho M. Castellio, ex cuius dein munificentia cessit huic nostrae Collegii Urbani Bibliothecae. Lingua Pali memoratur etiam a Kaempferio (1), qua Buttam Deum, de quo tam docte, tam copiose, tamque eleganter disseruit Vir Cl. Augustinus Antonius Georgius (2) Eremitarum Austinen-sium Procurator Generalis, & Litterariae Reipublicae decus eximium, Sammona Khodum a Siamensibus, & Sammana Khutama a Peguanis appellatum testatur. Sacram hanc linguam innuit insuper Maturinus Veyssierreius La-Crozius (3), quam quidem usurpatam asserit in regnis Laos, Pegu, Cambodiensi, & Siamensi, quamque cum ceteris Indicis litteris, quibus Brachmanes, Malabares, Ceilanenses, Siamenses,

(1) *Histor. Iapon. Tom. I. pag. 208.*

(2) *Alphabet. Tibetan. passim.*

(3) *Cit. Comment. Epistol. La-Crozian. Tom. III Epistol. 42. pag. 85.*

Et Iavanes utuntur, satis inter se, etsi mutatis pro genio gentium apicibus, convenire contendit.

IV. Unde Alphabetum Romanum, & ali mutuati fuerint Avenſes, penes quos cum imperii ſede utrumque potiffimum praestat, Carpanius noſter exquirere interim promittit, qui tamen a Perſica manare nunc putet. Ceterum La-Crozius ipſe (1), ut nos etiam alibi advertimus (2), in ea fuit ſententia, ut cenſeret Indicas, & Tartaricas linguas omnes a Perſica, hanc vero ab Aegyptiaca originem ducere; quod ſane inficiatus eſt Theophilus Sigefridus Bayerius (3); qui interim tamen ſuſpicatus eſt, veteres Perſicas, quas Thomas Hydeius illuſtrare aggreſſus eſt, quamdam convenientiam cum Armenicis habere. Aſt multam Alphabetum Pali, quoad nonnullas litteras, ſimilitudinem habere videtur cum Armenicae linguae elementis, quae quidem nonniſi poſt ſaeculi IV. dimidium obtinuerunt, cum antea Armeni finitimorum populorum litteris, ſcilicet Perſarum, Syrorum, & Graecorum uteren-

(1) Loc. cit. Epist. 9. pag. 22., & 23.

(2) In Praefatione ad Alphabetum Brammhanicum, ſeu Indostanicum Universitatis Kaſi, §. IV. pag. XIII.

(3) Cit. Commenc. Epistol. La-Crozian. Tom. I. Epist. 13. pag. 16.

tur (1). Harum nonnullas heic recensemus, ex consilio, & ductu Georgii Bagdadii Anteplii Armeni, Monachi Congregationis Mechitarenfis Sancti Lazari, & in Collegio Urbano de Propaganda Fide patriae linguae Professoris scientissimi, quas proinde conferre cum Palicis apicibus, in aenea tabula insculptis, facile poteris. Quare has accipe, & perpende; hae enim sunt: *u aip, ʼ ʼ za, ʼ ʼ jet, ʼ ʼ ghat, ʼ ʼ mien, ʼ ʼ nu, ʼ ʼ ue, ʼ ʼ be, ʼ ʼ ra, ʼ ʼ se, ʼ ʼ diun, ʼ ʼ tzo.*

Tum Malabaricum etiam Alphabetum, quod prela nostra primum litterato orbi communicarunt, scater plurimis litteris, quae ad Armenicarum formas accedunt. Si hinc argumentum peti liceret de Indicarum litterarum origine, cum Armenicae non vetustissimae sint, ut superius innuimus, parum etiam antiquitatis tribui Indicis posset; ast si ab Armenis, commercio suffragante, allatae fuissent litterae Persicae, quibus ipsi antea utebantur, atque illae praesertim, quas ex Zendica, & Pazendica scriptura eduxit Hydeius, forte remotior antiquitas iisdem adscribi, earumque origo Armenis quinetiam ac-

(1) De origine, & antiquitate Linguae Armenae videndus Moses Coronensis scriptor saeculi iv., & v. Lib. III. Historiae Armenorum; Londini typis Wisthonianis ann. 1736.

cepta referri posset. Verumtamen in perquirenda rerum origine nonnisi verisimilitudo consecrari potest, nec nisi dubitanter coniecturis aliquid tribuere decet.

v. Poesi praesertim, quae similibus syllabarum desinentiis potius, quam ipso numero syllabarum condatur, gaudent Romani. Ea nimirum utuntur in tractandis praecipue rebus ad religionem pertinentibus. Ita etiam conscriptus est Codex Regularum, quae a Talapoinis observantur, Padimot ab ipsis appellatus, qui palmis, quibus nomen Ole, conscriptus, & Romana lingua expressus servatur nunc in laudata Collegii Urbani Bibliotheca. Ibi- dem etiam prostant nunc Epistolae Divi Pauli, Evangelia dierum omnium Dominicalium, Episto- la Dogmatica, & Dialogus inter Missionarium, & Talapoinum, quae & eodem idiomate concepta sunt, & iisdem palmis consignata. Accessit tandem Evangelium Divi Matthaei Romanice loquens, & exceptum alio papyri genere, quod Babota alba nuncupatur. Haec omnia a Carpanio nostro resigna- ta Cl. Praesuli Stephano Borgiae S.C. de Propag. Fide a Secretis, in superscriptam Bibliothecam ex con- sueta eiusdem Praesulis largitate migrarunt. Sed de idiomate, eiusque Codicibus satis.

vi. Nos tamen laetamur interea, omnium primos & Litterariae Reipublicae exhibuisse, & Catholicae Religionis incremento dedicasse.

exoticum hoc Alphabetum, cuius nulla vestigia in Tabula aenea xxvii. Alphabetorum, quam a se restauratam, & auctam rursus edidit anno ciciocclix. Carolus Mortonius Medicus, & Londinensis Regiae Societatis a Secretis; nulla in celebri, & magna illa Alphabetorum collectione, quam adductis ducentis Orationis Dominicalis versionibus, per totidem exotica elementa, & idiomatica expressis, vulgavit Lipsiae, anno ciciocclviii. Ioh. Frid. Fritzius, & Benjaminus Scultzius; nulla in Syllabo altero Orationum Dominicalium a Cl. Chamberlaynio edito; ac nulla demum in magno Lexico Encyclopaedico, ubi plurium exoticarum linguarum Alphabeta adducta sunt. Nunc id unum est reliquum, ut quae instrumenta parantur quotidie, quaeque instituuntur commoda ad Evangelicas veritates longe, lateque inter gentes, adhuc idolorum cultui foede mancipatas, disseminandas, quique iisdem suffulti & instrumentis, & commodis ab hac nostra Congregatione, tamquam ab instructissimo armamentario Praecones quocumque terrarum ablegantur, caelesti virtute roorentur, ut & Beatissimi Catholici Orbis Rectoris, ac Magistri pii vi. votis, & amplissimorum Procerum Fidei Propagandae negotiis praepositorum studiis, atque sollicitudinibus uberime respondeant. Tu, qui legis, haec boni consulas, & vale.

PROLOGUS
AD ALPHABETUM
BARMANUM SEU BOMANUM.

Regnorum Avae, & Pegu &c.

UAE a Summis Pontificibus constituta est Sacra Congregatio de Propaganda Fide, ut per universum orbem Apostolicas Missiones promoveret, ac procuraret, eius nunc sollicitudine, illud in publicam lucem prodit novae linguae Alphabetum propriis delineatum characteribus, quod non modo novitate sua, verum maiori utilitate, & incremento Catholicae Religionis omnibus se probaturum confidimus. *Barmanorum*, seu verius *Bomanorum* haec est lingua, quae in *Avae* Regno Asiae,

& in Orientali Peninsula trans Gangem fluvium locum obtinet, & sedem. *Avae* Regnum Tibeto, & Tartaricae Sinae, sive Tartariae Chinesi finitimum est. Cingitur autem a Regnis *Pegù*, *Tangut*, *Laos*, *Cassì*, vel *Assen*, & *Arrakan*. Vastissima regio est Galliarum Regno duplo amplior; sed soli magnitudini hominum frequentia non responderet, immensis enim tegitur silvis. Rex, qui hodie illi praest Regno, *Miassa Pra* appellatur, & potentissimus est, nec tantum in Regno *Avae* proprie dicto dominatur, sed & in Regnis *Tangù*, *Pegù*, & in planis, apertisque regionibus Regni *Assen*, *Prum*, *Pagan*, *Martaban*, & in Provinciis *Tavai*, *Tenasserim*, Insulaque *Negraliae*. In his locis omnibus *Barmana* lingua, si cunctis non est communis, aliis idiomatibus praestat, ac dominatur.

De origine gentis, quae haec loca

incolit, nil accurate definiri potest. Monumenta enim desunt antiquitatis apud nationem adhuc rudem. Sed, ut in aliis terrae plagis multitudo populorum Borealium refluit, seseque expandit in loca Meridionalia; ita duobus ab hinc saeculis immensus Tartarorum exercitus sub Rege *Chochiapon* (septingenta hominum millia fuisse dicuntur) post susceptam frustra contra Sinenses expeditionem, sese diffudit in Regna *Avae*, *Pegù*, *Martaban*, *Tenasserim*, *Siriam*, & *Arrakan*.

Novi isti terrae hospites, & invasores tunc primum appellati fuerunt *Barmani*, praesertim a *Mendez Pinto*, quod inscienter factum videtur. Neque enim proprium nomen est, vel veterum incolarum, vel eorum, qui cum illis commixti sunt, eosque domuerunt. *Bomani* appellari debebant; hoc enim nomen sibi tri-

buunt, eoque glorianur, cum virum
fortem, ac magnum significet.

Innumeras fortis vicissitudines experti
sunt hi populi, novique eorum Reges,
donec anno MDCCXLIV *Sahon Romanus* Re-
gni Peguani Praefectus rebellavit, suum-
que exauctoravit Regem. Contra hunc
tyrannum alter successit nomine *Semincto*
genere Peguanus, qui antea *Talapoinus*
fuerat; sed cum plura nefarie, & crude-
liter ageret, *Alom Pra* viventis Regis pa-
ter, accurrente libenter populo, qui *Se-
minctoum* oderat, bellum illi inferre non
dubitavit, & de eo in captivitatem abdu-
cto triumphavit. Haec speciminis loco
dicta sint de statu civili harum Provincia-
rum. Fusiora fortasse alibi.

De moribus, & religione horum popu-
lorum dicenda potius aliqua sunt, quam-
quam parcissime. Perpetuo inter eos tur-
pe viguit Idololatriae genus. Ob multas

enim Regni perturbationes, & praecepta fabulosa Talapoinorum, qui certo quodam numero congregati nostrorum Clustralium more vitam, & domicilium commune habent, magna sane morum corruptio, & quamplurimae, & portentosae fabulae inductae sunt. Inter cetera affirmant mundum hunc ex aliis iam conditis esse quintum ordine, aliis quatuor iampridem absumptis partim ab igne, partim ab aqua, & ad nihilum reductis, omnibusque his quatuor suum cuique Deum praefuisse contendunt longe alium ab eo, qui nostris temporibus viget, ac dominatur. Ex quarto autem mundo in aquis submerso superstitem fuisse credunt unam arborem *Gondom* ab ipsis vocatam, unamque aviculam, ex cuius stercore mixto cum foliis ab illa arbore decidentibus, & super aquas natantibus mollis quaedam massa primum effecta est, qua paul-

latim obdurata, terrae praesentis superficies est orta, quae validis deinde motibus disiecta, & concussa in septem partes, & insulas divisa fuit, quibus totum orbem componi arbitrantur. Ea quoque opinione ducuntur mundum hunc absumptum iri ab igne, cum hominum iniquitas completa erit. Superficiem mundi planam esse credunt, molem autem ipsius quadratam. Solem nocturno tempore latere putant abditum a tergo quorundam inaccessibleium montium, ex quibus illius Regni flumina decurrere opinantur.

Ut autem hominum explicent originem, aiunt bonos Genios, sive Daemones, quos *Nat* solent appellare, involutos in subtilissima quadam materia, quam *Le*, aut ventum vocant, voluptatis causa descendisse in semper viridem illam arborem *Gondom*, ex qua delapsi inter de-

ambulandum per mollem terrae superficiem, adhaerente luto eorum pedibus graves facti sunt, & ponderosi, ut in altum sese attollere, & per aera volitare amplius non possent. Hausto terrae odore ita eorum exarsit concupiscentia, ut cunctis ardorem fuerit suam propagandi speciem; cumque reperissent nonnullos dissimilis formae, ac figurae, quasi ludentes homines procrearunt, sed ita corruptos, ut nihil aliud inter eos in deliciis esset nisi iniquitas, & peccatum; sed elapsis tandem DCCCXCIX. transmigrationibus *Godoma* praesentis huius mundi, ut volunt, Deus, exemplo, praeceptis, ac Talapoinorum institutione edoctos homines, ab iniquitate ad iustitiam, & societatis conditionem deduxit. Belluas formatas dicunt ex putrefactione, grandiores vero ex aqua nasci affirmant.

Idea, quam de Divinitate habent gen-

tes istae, confusa ita est, ut non solum credant simplicem hominem posse propriis meritis Deum fieri, verum, quod mirabilius videtur, Dei essentiam quamdam esse annihilationem contendunt. Nam cum beatitudinis spiritualis ideam non habeant, & solum afficiantur idea passionis, quam recipere materia potest, asserunt Divinitatem in eo sitam esse, ut nequeat ab uno Ente in aliud converti: sicque ut passioni non sit obnoxia necessariam esse annihilationem. Admittunt igitur metempsychosim, sive transmigrationem, sed ita, ut sit bonorum operum praemium transmigrationis in nobile aliquod animal, ut poena vitiorum transitus in viles belluas, vel vegetabilia. Infernum quoque decernunt gravioribus delictis, sed ad statutum tempus. Ab opinione vero Manetis, vel aliorum de duobus principiis ita longe abhorrent,

ut quamvis in Indicis regionibus haec opinio fere communis videatur, a Barmanis morte mulcentur illi, qui *Calocum*, seu sacrificium offerunt *Pelù*, quamvis hoc olim Peguanis permetteretur.

Barmani imaginandi vi pollent, & perspicacia; stratagemmata enim, astutia in bellis, tot, tantorumque populorum regimen, & cum Europeis negotia id aperte testantur, quorum una vox est, quoad sagacitatem, ipsorum licet fraudes, & latrocinia non imitentur, Sinensibus anteire. Quin immo Barmani (si negotium cum Europeis habentes demas) iure prae Indis gloriantur de summa pacis tempore humanitate, hospitalitate, erga Deum, & maiores observantia, divinaeque indignationis metu. Ab otio, & voluptatibus, praecipuis Indorum vitiis, abhorrentes assiduus exercet labor, luctantes, in stadio currentes, difficiles agentes choreas, equos, elephan-

tes domantes , per flumina scaphas trahentes , ac ideo laudabiles , quia nulla necessitas ; his enim Oryza , ac tenelli frondium vertices cum Poch , seu putrido pisce sale , resolutoque pipere longo mixti satis sunt ad victum ; & ex picto gossypio pannus circa renes cinctus petasum , subuculam , femoralia , caligas , linteum , stragulum praestat .

Viget apud Barmanos Polygamia , & primo consanguinitatis gradu , quem & ipsi detestantur , excepto , ceteros non observant : hinc frater defuncti fratris relictam ducit uxorem . Nullis feminae clauduntur aedibus , sed demptis ancillis , separatim vivunt ; filii matris sortem sequuntur . Severe puniuntur adulteria . Nulla tamen adolescentulae infamia , noto amasio . Si mascula proles , patris est , quoties post partum . & pro puerperio mulieri suppeditarit alimenta ;

femina vero matris . Corruptae , viro
 non renuente , cui volunt , nubunt . Pro
 utraque parte sub quibusdam conditioni-
 bus stat divortium . Natos , praesertim
 mares usque ad idololatriam diligunt . De-
 functorum corpora publico , solemnique
 ritu extra urbem concremant ; at infan-
 tes in utero , vel in ortu cum matre de-
 cedentes una simul adhibitis facibus , &
 bellici tormenti strepitu ad malos fu-
 gandos spiritus noctu sepeliuntur . Haec
 porro superstitio , ceteraeque innumerae ,
 quae in illis locis vigent , promoventur a
 Talapoinis , quibus non parum lucri ac-
 crescit ex iis eleemosynis , quas frequen-
 tes , largasque exigunt , cum in domos a
 malis *Nat* vexatas se conferunt . Hi qui-
 dem Talapoini , quod ad Idololatriam ,
 superstitionemque spectat , callide com-
 ponunt , ac moderantur . Eorum numerus
 est quidem non exiguus : Monachorum

more vivunt in varias sedes divisi, quae in Barmanica lingua *Bao* appellantur. Caelibem profitentur vitam, easque servant leges, quae in binis libris eorum continentur, quorum alter *Kammua*, alter vero *Padimot* appellatur. In primo horum librorum eae caeremoniae describuntur, quibus utuntur, cum aliquis in eorum coetum admittitur, in quem ingressi tirocinium quoddam exercent usque dum principem *Bao* locum obtineant. Varias pro variis gradibus vestes induunt. In ipso autem ingressu vestem sumunt flavi coloris, de hoc enim colore gaudent Talapoini. Tunicae huic flavae stolam superimponunt, quae ab humero ad dexterum latus decurrit, totamque vestem zona cingunt. Cum vero ad secundum gradum, qui *Pinzen* dicitur, adscendunt, aliam vestem instar magni pallii sumunt, quam retinent cum ad primatum *Bao*

perveniant. Et si caelibatū, ut diximus, Talapoini servant; hanc tamen vitae rationem deserere impune possunt, uxoremque ducere, dummodo per integrum annum capite tonso, alba veste induti, (quae poenitentiae statum, & argumentum indicat) apud aliquem *Bao* commorentur; quibus omnibus cum satisfecerint, mulieres quotquot volunt, ducere possunt. Dignum praeterea consideratione est, Talapoinos non solum obedientiam praestare solitos Principibus illis, qui *Bao* praesunt, verum etiam aliis in variis provinciis manentibus, qui omnes subiecti sunt cuidam communi Rectori, ad quem in multis occasionibus appellationis causa confugiunt.

Neque homines tantum Talapoinorum institutiones, sed multae etiam mulieres easdem profitentur. Ex his nonnullae simul cohabitant, plerumque fere apud

aliquem *Bao*, aliae vero in privatis eorum domibus. Hae vestibis albi coloris gaudent, capite autem raso, & quamdiu in hac vitae conditione manent, tamdiu caelibatum servant.

Sed veniamus tandem ad illum, quod exhibendum proposuimus, Alphabetum linguae *Barmane*, seu *Bomanae*. Illud observatione primum dignum esse existimo, quod in his regionibus cum chartae conficiendae artificium ignoretur, in quo Sineses, alique populi excellunt, litteras efformare solent ferrei stili ope in palmarum foliis, quae *Ole* dicuntur (a). Bar-

(a) Folia, quae Barmani adhibent, in Regno *Avae* sunt singularia, quippe quia nonnulla reperiuntur, quae latitudine pollices octo magis, & longitudine tres cubitus superent, cum alibi nec plus lata, quam larga quatuor tantum pollices aequent. Arbor, unde emittuntur, non est a communi palma dissimilis. Haec tamen centum adhuc annos perdurat, sed producto fructu, nec die superstes vivit. Huius

mani vero praeter has *Ole* quamdam peculiarem habent chartam, quam dicunt *Babote* (a), supra quam nigro colore imbu-

modi fructus, quoad externam apparentiam, a nostris silvestribus malis non distinguuntur. Eruditissimus, neque unquam labore vincendus, Illustrissimus Praeful Stephanus Borgia in Congregatione de Propaganda Fide a Secretis praeter ferreum stilum, qui ad scribendum apud Barmanos in usu est, dono etiam dedit eiusdem Sacrae Congregationis Bibliothecae cum Evangelia, quae per annum in Missa leguntur, tum B. Pauli Apostoli Epistolas, & Dialogum Talapoinum inter, & Missionarium, denique *Padimot*, hoc est eorumdem Talapoinorum Regulas, omnia in hisce *Olis*, characteribus, Barmanaque lingua impressa.

(a) Ad hosce efformandos libros quoddam glutera componunt ex cannae visceribus, quam vocant *Banbu*, sed pro validiori cohaerentia gossypii partes, & gummam addentes. Ad tres, live etiam quatuor cubitus ea folia deducunt, ut, quoad crassitiem, ab nostra crassiori charta non dissimilia esse videantur, quae in plures partes complicant ad maiorem scribendi commoditatem. Carbo, quo inficiuntur, reti netur a gumma, dum gluten formatur, imposta, saxumque, quo perliniuntur, iis imperti-

tam litteras inducunt, quos albo saponario lapide delineant. In publicis tabulis has adhibent *Babote*, itemque in actis iudicialibus, ceterisque huius generis rebus. Scribunt autem more nostro a laeva in dexteram, in quo communicant cum finitimis nationibus Siamensium, & Tibetanorum. Interpunctionis signis ad distinguendam orationem non utuntur, sed continua litterarum serie sine illis, quae maiusculae appellantur; finem vero sen-

tur nitorem. Saponaceum lapillum ad scribendum adhibent. Si scriptum non amplius inseruit foliis *Betbel*, (quod quaedam aromatica arbor est) aut aliis herbis admotis folium renovant, ut iterum inserviat. In Bibliotheca de Propag. Fide una ex his *Babotis* asservatur Barmanum continens Alphabetum a clarissimo Regis Avaë Scriba *Babascian* Armeno delineatum, quae plurimum iuvit in nostra impressione, sicuti etiam asservatur S. Matthaei Evangelium in linguam Barmanam, characteribus Barmanis translatum, nostroque atramento super *Babotam*, nullo adhuc infectam colore, conscriptum.

tentiae norant duabus lineolis deorsum
 ductis „, vel duobus punctis, five clau-
 sis, five apertis. Constructio autem, vel
 circuitus eorum periodorum est Orienta-
 lium difficillior; desunt enim illis par-
 ticulae, quae constituunt periodorum ne-
 xum, & verba traiciunt, & invertunt ita,
 ut confusio, non periodus videatur. Unum
 aut alterum exemplum afferam, ut hoc
 quisque per se videat. In introductione
 ad librum Kammuva, five ad Tractatum
 de ordinatione, haec sunt prima eius
 verba: *Hominibus Nat Bruma viventi-*
bus omnibus obsequium oblatum omni ra-
tione excellentiori ut recipere meretur,
qui omnia scit, videt illo Domino Deo
fit. Quae aptiori ordine sic collocanda
 forent: *Illo Domino Deo, qui omnia*
scit, & videt, ut meretur recipere
oblatum sit ab hominibus a Nat, a Bru-
ma, & a viventibus omnibus obsequium

c

omni ratione excellentiori &c. Et in Pa-
dimot, five libro regularum Talapoino-
rum cap. 1. Pater, qui non deponat ve-
stem homines saeculares operas solitas sen-
suales agendo turpiter commiscendo se
quae amittere facit suam conditionem
culpam incurrit. Quae rectius dicentur:
Pater, nisi vestem deponat in culpam
incurrit, quae facit ut amittat suam
conditionem, agendo operas sensuales,
vel se turpiter commiscendo, ut solent ho-
mines saeculares. In eorum familiari ser-
mone verbum postremum obtinet locum:
sicque dicunt: Je jughe: aquam ferte: ein
soa: domum ite: bene fidele? bene ha-
betis? Docere solent prima rudimenta ca-
nendo, qui est mos omnium fere Orien-
talium. Quod haud scio, utrum ab ipsis fiat
ad sublevandum puerorum fastidium, an
ut canendo expeditior lingua evadat, &
se praeparet ad promptitudinem illam ne-
cessariam commotionibus, quae utuntur

in pronuntiando, vel ad quamdam praeferendam venustatem, cum in verborum clausulis nescio quis dulcis sonus remaneat. In his enim, quae bene pronuntiandi laudem ostendant nescio quid auditur, quod delectat; contra vero vulgares homines cum loquuntur nescio quid rustici, asperique in auribus imprimunt: hac ratione vulgaris ita dicet: *Mocambu, Soa, Laghe, La &c.* Non est bonum, Ite, Venite, Pulchrum &c. Iuvenis vero rite educatus vel nobilis dicet: *Mocambude, Soae, Laghene, Laee;* non fortiter exprimens adiectam litteram, vel particulam, sed ea ratione, ut suaviter audiat, quasi in labris desinens.

Nominum diminutorum etiam copia Barmanis est, ita mulier apud illos vocabitur *Mi*, five ignis, & puella infans *Migle*, five igniculus, *Lugle*, infans, *Coele*, catulus, &c.

Haec autem cum potius Grammaticae
 conveniant, quam nostro huic Prologo,
 libenter praetermitto. Hoc opus optime
 praestare poterit Illustrissimus Praesul Io-
 hannes Maria Percoto Episcopus Messolen-
 sis, & Vicarius Apostolicus in illis Missio-
 nibus, ac Barmanae linguae peritissimus,
 qui iam mei discessus tempore eius lin-
 guae Grammaticam eo perduxit post ma-
 gnos labores, ut Vocabularium etiam
 confecerit, in quo verba Latina respon-
 dent Lusitanis, & Barmanis, quod ali-
 quando haud difficulter in lucem edetur
 novorum characterum typis, quos Sacra
 Congregatio de Propaganda Fide Christia-
 nae Religionis promovendae studiosissima,
 ut conflarentur, commode iussit, opere,
 & cura omni laude digna Eminentissimi
 eiusdem Sac. Congreg. Praefecti Card. Ios.
 Mariae Castellii, necnon amplissimi Prae-
 sulis D. Stephani Borgiae, qui est a Secre-
 tis ipsius Sacrae Congregationis.

Quemadmodum vero ita comparata est hominum mens, ut numquam quiescat, nisi ad aliquem statutum terminum perveniat, ita mihi non defuturi videntur, qui hoc Alphabetum percurrentes contenti non sint novisse illam gentem, in qua est in usu, sed desiderent scrutari, utrum Barmani horum characterum sint inventores, an alii, & unde in ipsos manarint, vel saltem ex qua radice proficiantur. Quisque per se facile perspiciet Barmanorum characterum radices, si convertat oculos in characteres linguae *Pali*, sive *Bali*, sive *Bali'a*; quae in illis regionibus sacra est lingua, & antiquissima, quaeque semper suam simplicitatem servavit, quam unam discunt Talapoini. Ad calcem vero Prologi specimen ponitur characterum linguae *Pali* (a), quod consule.

(a) Anno 1689. Dñs de le Loubre Extraordina-

Ex qua vero mundi plaga haec sacra lingua in hasce regiones venerit, & quatenam eius sit origo, difficile admodum est decernere. Nonnulli quidem asserunt has litteras ex vetustissimis Hebraicae linguae characteribus deductas fuisse, & derivatas. Alii vero ab Aegyptiis ortas esse contendunt tum has, tum ceteras litteras linguarum Asiae, ac Orientis. Nobis vero ab Hebraeis primum, dein a Persicis, ob populorum commixtionem, & communicationem dimanasse vero similis videtur. Ast hu-

rius ad Siam Regem Galliae Regis Legatus, quosdam ex *Alphabeto Bali*, seu *Pali* characteres in Europam retulisse credidit; at deceptus fuit; quandoquidem ii non aliud sint, quam characteres, sive litterae Barmanae, & Regni Laos. Vid. *part. II. fol. 78. &c.*

In hunc pariter errorem inciderunt Critici Collectores generalis itinerationum historiae, Hagae Comitum editae sub anno 1755. *Tom. 12. fol. 264. &c.*

iusmodi argumentum, & cetera ad Bomanæ gentis originem pertinentia alibi discutienda relinquimus; cum angustus ille circulus, intra quem constituti sumus, excurrendi facultatem neget.

Ad rem igitur nostram descendamus. Barmani in suo Alphabeto numerant xxxiii. litteras radicales, licet careant litteris *Q*, & *F*, quibus suppleant littera *Ꝛ* idest *Ku*, & *ꝛ* idest *Pha*. Incipiunt ab *Ꝕ*, seu *Ka-ghi*, idest *Ka* magnum, & terminant cum littera *Ꝗ*, seu *A*.

Vocales autem habent octo, quae sunt: *ꝗ*, vel *ꝗꝗ'*, & significat *I* cum impetu eiectum e pectore. Alter *I* *ꝗꝗ'*, vel *ꝗꝗ*, idest *I* ambiguum, neque breve, neque longum, & tandem tertium *ꝗꝗꝗ* aequale longum, sed expressum protrahendo vocem ita efformatur *ꝗꝗꝗ*, vel *ꝗꝗꝗ*.

Duos habent *U*. Primum, quod est naturale, scribunt ꝛ, vel ꝛꝛ. Alterum expressum protrahendo vocem est ꝛ̇, vel ꝛꝛ̇.

Littera *E* expressa sono quodam compresso, & strictis labiis scribitur Ɔ, vel ƆƆ.

Duo quoque habent *O*. Unum labiis apertis pronunciatum, & scribitur Ɔ̇, vel Ɔ̇Ɔ̇. Alterum apertum, & productum, ut Ɔ̇̇, vel Ɔ̇̇̇.

Punctum desuper, vel superscriptum; Linea curva, vel recta, antea, vel postea collocata, aliquando efficiunt sensum diversum, aliquando vero esse breves, vel longas solum demonstrant, ut videbimus.

Abbreviaturae duae sunt in littera

၇, vel ၆၇, idest *Koe*, & in *Naik* င, vel
 ရံဝ်.

Nasales sunt quinque. Sunt au-tem
 င idest *Nha*. ဃ, seu *Gna*. ရံ *Na*,
 င *Ma*, င, ex quo efformatur *Va*.

၇a ဝ, & *Ra* င ex adiuncta linolea
 ဃ: င faciunt *Scia*.

Littera ဝ *La*, cum linea inferius
 inflexa ဃ reddit sonum specialem, in
 ea enim pronunciando efformatur ven-
 tum, linguae cuspide ad superiorem par-
 tem palatus immota manente.

Uni litterae aliam superimponunt lit-
 teram ad indicandum brevem esse, aut
 longam, ut ဝ, vel ဝ *Ghi*, & *Ghj*: in-
 terdum etiam ut aliam enuncient vim:
 ut ဝ *Ka*, ဝ *Ki*.

Litterarum genera sunt decem. Sim-

plices , & radicales , ut က . အ &c.

Ka , & *A* . Vocales , octo , ut superius .

Compositae ex littera superius notata ,
ut *Gha* ဃ^o , *Zha* ဇⁱ , *Na* ဏ^o , *Ta* တိ &c.

Aliae notatae ex duabus lineis paralle-
lis desursum tendentibus , ut ကျ *Khia* ,
ပျ *Pia* , ချ *Phia* , လျ *Lia* &c.

Non desunt circumclausae a curva qua-
dam linea , quae etiam mutant potesta-
tem , & sonum in *Ra* , & in *Ja* pro-
miscue , ut ကြ *Kra* , ငြ *Nra* , ပြ *Pra* ,
မြ *Mra* &c.

Compositae a pluribus earumdem lit-
teris , vel etiam aliarum , quae omnes
accento adiuncto in fine fiunt consonan-
tes , ut ကက' *Kek* , ကတ' *Kat* , ခက'
Khek , ခတ' *Khat* , ခခ' *Zzit* , ငန'
Nghan &c.

Litterae primi generis , vel radicales ,

semivocali subscripta constituunt septimum genus, ut *ᄃ Koa*, *ᄃᆫ Khoa* &c.

Compositae vero ex tertio, quarto, & septimo genere formant genus octavum, ut *ᄃᆫᆫ' Kruek*, *ᄃᆫᆫ'*.

Nouum genus fit ex duabus litteris, & ex duobus lineis clausis deorsum parallelis cum accento in fine, ut *ᄃᆫᆫ' Kiek*, *ᄃᆫᆫ'*, *ᄃᆫᆫ'* &c.

Postremum denique genus efficitur a quatuor litterarum generibus, quae sine aliquo puncto positae exprimant tantum eorum sonum naturalem *ᄃᆫᆫᆫ' Ko*.

Si habent duo puncta fiunt longae, ut *ᄃᆫᆫᆫᆫ' &c.*

Si solum habent punctum subscriptum fiunt breves *ᄃᆫᆫᆫᆫ' &c.*

Quae litterae omnes simplices, ac coniunctae, quae reddunt unicum sonum,

formant numerum 1069., maioremque
etiam efficerent, & plurium millia supe-
rarent, si eas singulatim enumerare vel-
lemus. Vale.

ino

ကဘယသယာရလဝသတဌဒ

ကဘယသယာရလဝသတဌဒ

Arme del Regno d'Arme del Regno .del. Pegu

ကဘယသယာရလဝသတဌဒ

ယုကဌဝဌပ:တဌက

ဟပိတံ။ ငဟတု။ ဟပ

ကဌ။ ဟပ။ ဟပ။ ဟပ။ ဟပ။ ဟပ။

Giuseppe Exipil S. C. di Propaganda Fide

Labello Ba

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

Labello

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

Alfabeto Barmano, o Romano

ကောသလဝေဆရာညာနိဗ္ဗာနတထဒဓနပဗ္ဗာမယာဂလဝသဟန္တအ

Alfabeto Pali, o Bali'

നവനവകലാഭാരതം

ဗုဒ္ဓမယာလဝိမာဏဇာတ်

Proemio del Kammuwa

Arme del Regno di Ava

Arme del Regno del Pegu

Arme del Regno di Awa

ԱՐՄԵ ԴԵԼ ՐԵԳՆՈՒ ԴԵՒ ԵՄԻՆԻՍՏԱՆԻ

Arme del Regno del Pegu

ԱՐՄԵ ԴԵԼ ՐԵԳՆՈՒ ԴԵՒ ԲԵՂՄԱ

யும்கொடுப்ப:சிவயமதமதம்துருட்டுமெய:தன।

ယပိတံ။ ကပတဝါ။ ဣဒ္ဓုပဌဃာဇဟတု။

[illegible]

Giuseppe Expilly Incisore e Gettatore di Caratteri nella Stamp^{ria} della S. C. di Propaganda Fide

Castro de Barro, o Barro

Castro de Barro, o Barro

Castro de Barro, o Barro

Castro de Barro, o Barro

Castro de Barro, o Barro

Castro de Barro, o Barro

Castro de Barro, o Barro

Castro de Barro, o Barro

Castro de Barro, o Barro

Castro de Barro, o Barro

Castro de Barro, o Barro

ALPHABETUM

BARMANUM

S E U

BOMANUM.

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

∞ Kaghi . Ka magnum . Ka

Nihil differt a k latino .

∞ Kagoè . Ka parvum . Kha

*Additur h ad innuendam
aspirationem, seu sonum gut-
turalem .*

∞ Gane Ga parvum . Ga

*Est eiusdem soni ac ga lati-
num . Vicissim ga pro ka, seu
ca, & ka pro ga usurpatur .*

∞ Gaghì . Gha magnum . Gha

*Est leniter aspirata, parum-
que in usu .*

A

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

Ⓒ Ngha . Vocarunt maiores . Ngha

*N. nonnihil cum naribus , g
vero leniter pronunciatur .
Sed non satis apte res expri-
mitur ; habet aliquid pecu-
liare Europeis minus notum .*

⓪ Zzalun . Cum parvulo oculo . Zza
*Pronunciari solet veluti cum
duabus zz .*

∞ Zzhalein . Composita . Zzha
*Est eiusdem soni litterae su-
perioris , additur h ad in-
nuendum sonum gutturalem .*

ⓐ Zagoè . Cauda divisa . Za

∞ Zaminzoè . Habens mem̄ adñ . Za
*Eiusdem vocis superioris lit-
terae ; sed haec parum usi-
tata .*

ⓐ Gna . Ita maiores . Gna

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

- ξ Tadegnengheit . Cū sinu unco . Ta
Raro admodum adhibetur .
- § Thaunbè . Ut rostrum anseris . Tha
Habet sonum gutturalem .
Nullum ferme habet usum .
- ζ Dajengaup . Pectore inflexo . Da
Raro adhibetur .
- υ Dhajemoup . Pectus ut coci . Dha
Est leniter aspirata , & sere
nunquam usurpata .
- Ⓜ Naghì . Magnum . Na
Quamvis sit na magnum , &
na parvum , utriusque idem
est sonus .
- ∞ Taunpu . Brevis , & pinguis . Ta
Quandoque sonat proinde ac
da . Littera maxime usitata .
- ∞ Thazendù . Ut cōpedū Eleph . Tha
Habet sonum gutturalem .

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

3 Dadoè . Figurae parvae . Da

o Dhaochiaik . Scribebatur o . Dha

*Sonus educitur a gutture ,
sed vix percipitur ab adve-
nis . Haec littera cum supe-
riori vix aliquando adhibe-
tur .*

q Nanghe . Parvum . Na

*Est usitator , quam na ma-
gnum .*

o Pazauc . Figurae directae . Pa

o Phaetho . Clauso ex una parte . Pha

*Est gutturalis , & gravis so-
nus . In exponendis nomini-
bus propriis latinis a nobis
adhibetur pro f , qua littera
caret lingua Barmana .*

o Badechiaik . Superiori concava . Ba

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

∞ Bhagoum . Figuræ curvæ . Bha
Est leniter aspirata .

⊖ Ma . Nihil est peculiare . Ma

∞ Ja . Hoc est pedibus inversis . Ja
ꝑ consonans, aliquando usur-
patur pro ra, dicitur etiam japel.

Ꝛ Ra . Etiam vocatur Ragauc . Ra
Quandoque molliter pronun-
ciatur pro ja .

∞ La . La
Est littera usitatissima .

○ Va . Pinguis, & rotunda . Va

∞ Sa . Sa
Ut audire est in iis , qui ex
linguae impedimento non pos-
sunt pronunciare .

∞ Ah . Ore veluti aperto . Ah
Aspiratione .

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

Ɑ La . La magnum . La
Raro usurpatur .

Ɱ A . A

Litterae adjectae in nonnullis nominibus , vel etiam ad maiorem brevitem usurpatae .

Fig. Cum his commutatae .) (Potestas , & sonus .

Ɐ ⱮⱮ' I breviter , & subito motu e pectore eductum .

Ɒ Ɱ° I nec breve , nec longum .

ⱱ Ɱ° J longum , seu voce protracta pronunciatum .

Ⱳ Ɱ U vocale .

ⱳ Ɱ U voc. Sed voce aliquantisper in longum producta .

ⱴ Ɱ E strictis labiis prolatum :

Ⱶ Ɱ O apertis labiis pronunc.

ⱶ Ɱ O ut superius ; sed simul in longum producta voce

Usitatiores , abbreviationes .

Forma . Aequipollens . Sonus .

ſ 69 Roe .

ſ 8L^om' Naik .

Quinque litterae communes , quae ex
adjecta subtus linea curva sonum habent
inter nares efformatum .

Figura . Potestas .

ſ Nha .

33 Gna .

ſ Na .

9 Ma .

9 Va .

Duae litterae , quae ex adjectione eius-
dem linæ curvæ alium habent sonum .

wy Scia .

9L Scia .

Altera , cui idem adjunctum praebet
sonum peculiarem . Efformatur enim ven-

tus ex ore explodendo linguae cuspide
ad superiorem partem palatus immota re-
manente .

La .

Litterae primi generis , quae ex ad-
iunctis fiunt syllabae .

ᳵ Kaghi re Ka

EXPLICATIO LEGENDI .

*Kaghi re , hoc est scribito ,
fit ka .*

ᳶ Kaghi re khia Ka-

*Kaghi scribito cum altero
pede ᳶ fit ka- cum vocis pro-
ductione , seu cauda in fine .*

᳷ Kaghi re lunghiten Ki

*Kaghi &c. cum superposito o
fit ki .*

᳸ Kaghi re lunghiten zancat Khi-

*Kaghi &c superposito orbi-
culo o fit ki- cum cauda &c .*

Ლ Kaghi re tachiaumne Ku

*Kaghi &c. una linea Ლ pro-
tracta fit ku.*

Ლ Kaghi re nachiaumne Ku-

*Kaghi &c. duabus lineis Ლ
fit ku-cum cauda &c.*

Ლ Savetò kaghi re Ke

*Praeposito hoc signo Ლ kaghi
scribito fit ke strictum.*

Ლ' Kaghi re nauzopit Ke

*Kaghi scribita hoc signo Ლ' fit
ke apertum.*

Ლ Savetò kaghi re chia Ko

*Praeposito hoc signo Ლ kaghi
scribito pede adiecto Ლ fit ko.*

Ლ Savetò kaghire chia sciezoto Ko-

*Praeposito hoc signo Ლ kaghi
scrib. adiecto Ლ, hoc signum'*

extende fit ko- apertum, longumque.

ကံ Kaghi re sezeten Kam.
Kaghi &c. cum parvo oculo fit kam.

ကံ၁၁ Kaghi re chiamit Ka
Kaghi &c. pede ၁, duobusque oculis ၈ fit ka brevi, sed gravi voce prolatum.

Haec eadem signa addita his litteris eundem sonum habent, ut in sequentibus videre est.

ခ	ခါ	ခိ	ခီ	ခူ
Kha	kha-	khi	khii-	khu
ခူ	ခေ	ခ'	ခေါ	ခေါ'
khu-	khe	khe-	kho	kho-
ခ'	ခါ၁	၁		
kham	kha.			
ဂ	ဂါ	ဂိ	ဂီ	ဂူ
Ga	ga-	ghi	ghi-	ga

ဂ	ဂေ	ဂ'	ဂေါ	ဂံ
ga-	ghi	ghi-	gha-	ghi

ဂါး
ghi-.

ဃ	ဃာ	ဃိ	ဃိ	ဃု
Gha	gha-	gha	gha-	gha

ဃူ	ဃ'	ဃော	ဃော်	ဃံ
gha-	gha	gha-	gha-	gha

ဃား
gha-.

င	ငါ	ငံ	ငံ	ငု
Ngha	ngha-	ngha	ngha-	ngha

ငူ	ငေ	င'	ငေါ	ငေါ'
nga-	nga	nga-	nga	nga-

ငံ
nga

ငါး
nga-

စ	စာ	စိ	စိ	စု
Zza	zza-	zza	zza-	zza

ဇု	ဇေ	ဇ'	ဇော	ဇော်
zza-	zza	zza-	zza-	zza-
ဇ	ဇာ			
zza	zza-			
ဆ	ဆာ	ဆိ	ဆီ	ဆု
Zzha	zzha-	zzha	zzha-	zzha
ဆု	ဆေ	ဆ'	ဆော	ဆော်
zzha-	zzha	zzha-	zzha-	zzha-
ဆ	ဆာ			
zzha	zzha-			
ဇ	ဇါ	ဇ°	ဇိ	ဇေ
Za	za-	za	za-	za
ဇ'	ဇါ	ဇါ'	ဇ	ဇါ
za	za-	za-	za	za-
ဇ	ဇာ	ဇ°	ဇိ	ဇု
Zha	zha-	zha	zha-	zha
ဇု	ဇေ	ဇ'	ဇော	ဇော်
zha-	zha	zha-	zha	zha-

စာ စာ၁ *Haec lit'era raro*
zha zha- . *adhibetur.*

ဉာ ဉာ ဉာ^၀ ဉာ^၀ ဉာ
Gna gna- gna gna- gna

ဉာ' ဉာ ဉာ' ဉာ ဉာ
gna- gna gna- gna gna-

ဉာ ဉာ၁ *Quia quae sequuntur*
gna gna- . *in alphabeto quatuor*
litterae nullius ferme sunt usus, hic
non ponuntur.

၀ာ ၀ာ ၀ာ^၀ ၀ာ^၀ ၀ာ
Na na- na na- na

၀ာ ၀ာ ၀ာ' ၀ာ ၀ာ
na- na na- na na.

၀ာ၁
na- .

တ တ တိ တိ တ
Ta ta- ta ta- ta

တ	တေ	တ'	တော	တော်
ta-	ta	ta-	ta	ta-

တ'	တာ့
ta	ta- .

ထ	ထာ	ထိ	ထီ	ထု
Tha	tha-	tha	tha-	tha

တ	တေ	တ'	တော	တော်
tha-	tha	tha-	tha	tha-

ထ'	ထာ့
tha	tha- .

ဒ	ဒါ	ဒ'	ဒီ	ဒေ
Da	da-	da	da-	da

ဒ'	ဒေါ	ဒော်	ဒ	ဒါ့
da-	da	da-	da	da- .

ဓ	ဓာ	ဓိ	ဓီ	ဓု
Dha	dha-	dha	dha-	dha

ဓ	ဓေ	ဓ'	ဓော	ဓော်
dha-	dha	dha-	dha	dha-

ဝ ဝာ Hae duae litterae sunt
pha dha- . parvi usus .

န နါ နို နိ နှ
Na na- na na- na

နှ နေ န် နေါ နေ်
na- na na- na na-

န နါ
na na- .

ပ ပါ ပိ ပီ ပု
Pa pa- pa pa- pa

ပ ပေ ပ် ပေါ ပေါ်
pa- pa pa- pa pa-

ပ ပါ
pa pa- .

ဖ ဖါ ဖိ ဖီ ဖု
Pha pha- pha pha- pha

ဖ ဖေ ဖ် ဖေါ ဖေါ်
pha- pha pha- pha pha-

ဖ ဖာ ၈

pha pha-

ဗ ဗာ ဝိ ဝိ ဖ

Ba ba- ba ba- ba

ဗူ ဗေ ဗ' ဗော ဗော်

ba- ba ba- ba ba-

ဗ ဖာ ၈

ba ba-

ဘ ဘာ ဝိ ဝိ ဝိ ဝ

Bha bha- bha bha- bha

ဘူ ဘေ ဘ' ဘော ဘော်

bha- bha bha- bha bha-

ဘ ဘာ ၈

bha bha-

မ မာ ဝိ ဝိ ဝိ ဖ

Ma ma- wa ma- ma

မူ မေ မ' မော မော်

ma- ma ma- ma ma-

မ	မာ			
ma	ma-			
ယ	ယာ	ယိ	ယီ	ယု
Ja	ja-	ja	ja-	ja
ယု	ယေ	ယ'	ယော	ယော်
ja-	ja	ja-	ja	ja-
ယ	ယာ			
ja	ja-			
ရ	ရာ	ရိ	ရီ	ရု
Ra	ra-	ra	ra-	ra
ရ	ရေ	ရ'	ရော	ရော်
ra-	ra	ra-	ra	ra-
ရ	ရာ			
ra	ra-			
လ	လာ	လိ	လီ	လု
La	la-	la	la-	la
လ'	လေ	လ'	လော	လော်
la-	la	la-	la	la-

လ လာ့

la la .

o ဝိ ဝိ ဝ

Va va va va va

ဝ ဝေ ဝ' ဝေ ဝေ'

va va va va va

o ဝိ

va va .

သ သာ သိ သိ သု

Sa sa sa sa sa

သ သေ သ' သော သော်

sa sa sa sa sa

သ သာ့

sa sa .

ဟ ဟာ ဟိ ဟိ ဟု

Ah ah ah ah ah

ဟ ဟေ ဟ' ဟော ဟော်

ah ah ah ah ah

ဟ် ဟာ့ *Littera, quae non poni-*
 ah ah. *tur numquam est in usu.*

အ	အာ	အ°	အိ	အု
A	a	a	a	a
အု	အေ	အိ	အေ	အော်
a	a	a	a	a

အ	အာ
a	a

Aliud genus combinationum, seu syllabarum, quod locum habet tantum cum nonnullis litteris, quae praeter superiora adiuncta, hoc alterum // signum, (quod dicitur *japen*, seu *ja* appensum) adnexum habent, fiuntque syllabae compositae.

ကျ	ကျာ	ကျိ	ကျိ	ကျု
Kia	kia	kii	kii	kiu
ကျု	ကျေ	ကျိ	ကျေ	ကျော်
kiu	kie	kie	kio	kio

ကျံ ကျာ့
kiam kia .

ချံ ချာ ချိ ချီ ချလ
Khia khia_ khii kii_ khiu

ချလ ချေ ချဲ ချော ချော်
khiu_ khie khie_ khio khio_

ချံ ချာ့
khiam khia .

ပျံ ပျာ ပျိ ပျီ ပျလ
Pia pia_ pii pii_ piu

ပျလ ပျေ ပျဲ ပျော ပျော်
piu_ pie pie_ pio pio_

ပျံ ပျာ့
piam pia .

ဖျံ ဖျာ ဖျိ ဖျီ ဖျလ
Phia phia_ phii phii_ phiu

ဖျလ ဖျေ ဖျဲ ဖျော ဖျော်
phiu_ phie phie_ phio phio_

မ္ဗံ မ္ဗာꣳ
phiam phia .

မ္ဗံ မ္ဗာ မ္ဗိ မ္ဗိ မ္ဗု
Mia mia mii mii miu

မ္ဗု မ္ဗေ မ္ဗံ မ္ဗော မ္ဗော်
miu mie mie mio mio

မ္ဗံ မ္ဗာꣳ
miam mia .

လ္လံ လ္လာ လ္လိ လ္လိ လ္လု
Lia lia lli lli liu

လ္လု လ္လေ လ္လံ လ္လော လ္လော်
liu lie lie lio lio

လ္လံ လ္လာꣳ
liam lia .

Tertium genus combinationum , quae
fiunt ex linea circa litteram ducta (,
quae dicitur *rit* , seu circumvolutio , quae
importat sonum *ra* , quandoque usurpa-

tum promiscue cum superiori *ja*. Habet
usum solum in sequentibus litteris.

က	က	က	က	က
Kra	kra	kri	kri	kru

က	က	က	က	က
kru	kre	kre	kro	kro

က	က
kram	kra.

ခ	ခ	ခ	ခ	ခ
khra	khra	khri	khri-	khru

ခ	ခ	ခ	ခ	ခ
khru	khre	khre	khro	khro

ခ	ခ
khram	khra.

င	င	င	င	င
Nra	nra	ni	nri	nru

င	င	င	င	င
nru	nre	nre	nro	nro

ᱚ ᱚᱠᱟ
nram nria .

ᱚ ᱚᱠ ᱚᱠ ᱚᱠ ᱚᱠ
Pra pra_ pri pri_ pru

ᱚᱠ ᱚᱠ ᱚᱠ ᱚᱠ ᱚᱠ
pru_ pre pre_ pro pro_

ᱚ ᱚᱠᱟ
pra pra_ .

ᱚ ᱚᱠ ᱚᱠ ᱚᱠ ᱚᱠ
Phra phra_ phri phri_ phru

ᱚᱠ ᱚᱠ ᱚᱠ ᱚᱠ ᱚᱠ
phru_ phre phre_ phro phro_

ᱚ ᱚᱠᱟ
phra phra_ .

ᱚ ᱚᱠ ᱚᱠ ᱚᱠ ᱚᱠ
Mra mra_ mri mri_ mru

ᱚᱠ ᱚᱠ ᱚᱠ ᱚᱠ ᱚᱠ
mru_ mre mre_ mro mro_

မြ မြာ

mra mra .

Quartum genus syllabarum ex duabus literis compositarum , quarum posteriores ex nota superposita ' , quae dicitur *zat* , seu *sectio* , fiunt veluti consonantes . Usitatae sunt infra scriptae .

ကက် ကင် ကစ' ကည'

Kek ken kit kin

ကတ' ကနိ ကပ' ကမ'

kat kan kap kam

ကယ' ကောင့်

keè koo .

ခက် ခင် ခစ' ခည'

Khek khien khit khin

ခတ' ခနိ ခပ' ခမ'

khat khan khap kham

ခယ' ခေါင့်

kheè khoo .

ငက'	ငင်	ငစ'	ငည'
Ngek	nghen	nghit	nghin

ငတ'	ငနီ	ငပ'	ငမ'
nghat	nghan	nghap	ngham

ငယ'	ငေါဝ်
ngheè	nghoo.

စက'	စင်	စစ'	စည'
Zzek	zzen	zzit	zzin

စတ'	စနီ	စပ'	စမ'
zzat	zzan	zzap	zzam

စယ'	စေါဝ်
zzeè	zzoo.

ဆက'	ဆင်	ဆစ'	ဆည'
Zzhek	zzhen	zzhit	zzhin

ဆတ'	ဆနီ	ဆပ'	ဆမ'
zzhat	zzhan	zzhap	zzham

ဆယ'	ဆောဝ်
zzheè	zzhoo.

ညက'	ညင်	ညစ'	ညည'
Gnek	gnen	gnit	gnin

ညတ'	ညနိ	ညပ'	ညမ'
gnat	gnan	gnap	gnam

ညယ'	ညောင်
gnee	gnoo.

တက'	တင်	တစ'	တည'
Tek	ten	tit	tin

တတ'	တနိ	တပ'	တမ'
tat	tan	tap	tam

တယ'	တောင်
tee	too.

ထက	ထင်	ထစ'	ထည'
Thek	then	thit	thin

ထတ'	ထနိ	ထပ'	ထမ'
that	than	thap	tham

ထယ'	ထောင်
thee	thoo.

နက'	နင်	နစ'	နည'
Nek	nen	nit	nin
နတ'	နနိ	နပ'	နမ'
nat	nan	nap	nam
နယ'	နောဝ်		
neè	noo .		
ပက'	ပင်	ပစ'	ပည'
Pek	pen	pit	pin
ပတ'	ပနိ	ပပ'	ပမ'
pat	pan	pap	pam
ပယ'	ပေါဝ်		
peè	poo .		
ဖက'	ဖင်	ဖစ'	ဖည'
Phek	phen	phit	phin
ဖတ'	ဖနိ	ဖပ'	ဖမ'
phat	phan	phap	pham
ဖယ'	ဖောဝ်		
pheè	phoo .		

မက'	မင်	မစ'	မညာ'
Mek	men	mit	min

မတ'	မနိ	မပ'	မမ'
mat	man	map	mam

မယ'	မောဝ်
meè	moo .

ရက'	ရင်	ရစ'	ရညာ'
Rek	ren	rit	rin

ရတ'	ရနိ	ရပ'	ရမ'
rat	ran	rap	ram

ရယ'	ရောဝ်
reè	roo .

လက'	လင်	လစ'	လညာ'
Lek	len	lit	lin

လတ'	လနိ	လပ'	လမ'
lat	lan	lap	lam

လယ'	လောဝ်
lee	loo .

ဝက'	ဝင်	ဝစ'	ဝည'
Uek	uen	uit	uin

ဝတ'	ဝနိ	ဝပ'	ဝမ'
uat	uan	uap	uam

ဝယ'	ဝေါဝ်
ueè	uoo.

သက'	သင်	သစ'	သည'
Sek	sen	fit	fin

သတ'	သနိ	သပ'	သမ'
fat	fan	fap	fam

သယ'	သောဝ်
feè	foo.

ဟက'	ဟင်	ဟစ'	ဟည'
Hek	hen	hit	hin

ဟတ'	ဟနိ	ဟပ'	ဟမ'
hat	han	hap	ham

ဟယ'	ဟောဝ်
heè	hoo.

အက'	အင်	အစ'	အည'
Ek	en	eit	ein
အတ'	အနိ	အပ'	အမ'
eat	ean	eap	eam
အယ'	အောဝ်		
eeè	eoဝ.		

Ex litteris , & signis superius usurpatis
aliae syllabae simplices , aliae compo-
sitaе .

ကိုဝ်	ကိုဝ်	ကျိဝ်	ကောဝ်
Keit	kot	kiek	kauç
ကိုဝ်			
kaik .			
ခိဝ်	ခိဝ်	ချိဝ်	ခောဝ်
Kheit	khot	khiek	khauc
ခိဝ်			
khaik .			

ခိတ်	ခုတ်	ခုတ်	စောက်
Keit	kot	kiet	kauc

ခုိတ်
kaik .

ဆိတ်	ဆုတ်	ဆုတ်	ဆောက်
------	------	------	-------

ဆုိတ်

ညိတ်	ညုတ်	ညောက်	ညုိတ်
------	------	-------	-------

တိတ်	တုတ်	တောက်	တုိတ်
------	------	-------	-------

ထိတ်	ထုတ်	ထောက်	ထုိတ်
------	------	-------	-------

ခိတ်	နှိတ်	နှောက်	နှိတ်
------	-------	--------	-------

ပိတ်	ပုတ်	ပျတ်	ပေါက်
------	------	------	-------

မိုက်

မိတ်	မုတ်	မူက်	မောက်
Keit	kot	kiek	kauc

မိုက်

kaik .

မိတ်	မုတ်	မူက်	မောက်
------	------	------	-------

မိုက်

ယိတ်	ယုတ်	ယူက်	ယောက်
------	------	------	-------

ယိုက်

ရိတ်	ရုတ်	ရူက်	ရိုက်
------	------	------	-------

လိတ်	လုတ်	လူက်	လိုက်
------	------	------	-------

သိက် သုတ် တောက် သိုက်
Keit kor kiek kauc

ဟိတ် ဟုတ် ဟောက် ဟိုက်

အိတ် အုတ် အောက် အိုက်

ကိန် ကုမ' ကျင် ကောင်
Kein kom kien kaun

ကိုင်
kain .

ခိန် ခုမ' ချင် ခေါင်
Khien khom khien khaun

ခိုင်
khain .

ငိန် ငုမ' ငေါင် ငိုင်

မိန် မုမ' မောင် မိုင်

ခိန့်	ခုမ'	ခောင်	ခုိုင်
Kein	kom	kien	kann

ယိန့်	ယုမ'	ယောင်	ယိုင်
-------	------	-------	-------

ဆိန့်	ဆုမ'	ဆောင်	ဆိုင်
-------	------	-------	-------

ဂိန့်	ဂုမ'	ဂောင်	ဂိုင်
-------	------	-------	-------

ညိန့်	ညုမ'	ညောင်	ညိုင်
-------	------	-------	-------

လိန့်	လုမ'	လျောင်	လျိုင်
-------	------	--------	--------

တိန့်	တုမ'	တောင်	တိုင်
-------	------	-------	-------

သိန့်	သုမ'	သောင်	သိုင်
-------	------	-------	-------

ထိန့်	ထုမ'	ထောင်	ထိုင်
-------	------	-------	-------

ဟိန်	ဟမ'	ဟောင်	ဟိုင်
Kein	kom	kien	kaun
နိန်	နမ'	နောင်	နိုင်
အိန်	အမ'	အောင်	အိုင်
ပိန်	ပမ'	ပေါင်	ပိုင်
မိန်	မမ'	မောင်	မိုင်

Syllabae septimi generis compositae ex syllabis primi generis, & ex signo °, quod dicitur *vasoè*, supposito. Quia habet locum in aliquibus tantum figuris, & efformatur ex una suppositione litterae °; ideo integrum schema non exhibetur, sed unum, vel alterum.

ကွ	ကွာ	ကွိ	ကွီ
Koa	koa	koi	koi

ကွဲ	ကွဲ	ကွေ	ကွေ'
kou	kou	koe	koe
ကွေ	ကွေ	ကွေ	ကွေ
koo	koo	koam	koa
ခွေ	ခွေ	ခွေ	ခွေ
khoa	khoa	khoi	khoi
ခွေ	ခွေ	ခွေ	ခွေ'
khou	khou	khoe	khoe
ခွေ	ခွေ	ခွေ	ခွေ
khoo	khoo	khoam	khoa

Syllabae octavi generis compositae
ex duabus litteris, & tribus signis supe-
rius expositis (*rit*, & *vasoè*, & *'sat*;
seu compositae ex 3. 4. & 7. genere.
Sunt raro usitatae, & facilis compositio-
nis: dabo unum, vel alterum exemplum:

ကြွေ	ကြွေ	ကြွေ'	ကြွေ'
Kruek	kruen	kruit	kruin

ကွတ် ကွန် ကွပ် ကွမ်

ကွယ် ကွေဝ်

ဒွတ် ဒွင် ဒွမ် ဒွေဝ်
Khruck

ဒွတ် ဒွန် ဒွပ် ဒွမ်

ဒွယ် ဒွေဝ်

Syllabae noni generis compositae ex
duabus litteris , & duobus signis // *japen*
& ' *fat* seu ex secundo , & quarto ge-
nere ; habet usum tantum in sex subiectis
litteris .

ကျတ် ကျင် ကျပ် ကျေဝ်
Kiek kien kit kin

ကျတ် ကျန် ကျပ် ကျမ်
kiat kian kiap kiam

ကျယ' ကျော့
kie_ kio_.

ချက် ချင် ချစ' ချဉာ'

ချက် ချနိ ချပ' ချမ'

ချယ' ချော့

ပျက် ပျင် ပျစ' ပျဉာ'

ပျက် ပျနိ ပျပ' ပျမ'

ပျယ' ပျော့

ဈက် ဈင် ဈစ' ဈဉာ'

ဈက် ဈနိ ဈပ' ဈမ'

ဗျယ' ဖျောဝ်

ဗျာ် ဗျင် ဗျစ' ဗျဉာ'

ဗျဝ် ဗျနိ ဗျပ' ဗျမ'

ဗျယ' ဖျောဝ်

လျာ် လျင် လျစ' လျဉာ'

လျဝ် လျနိ လျပ' လျမ'

လျယ' လျောဝ်

Syllabae decimi generis quatuor species, quarum singulae si scribantur sine punctis, sonum habent naturalem; si iis ex latere subiicias unum punctum., quod dicitur *auco mit*, hoc est, subius

punctum appinge, sunt breves; si postea
 ponantur 8, quod vocatur *scegamit*, seu
 duo puncta &c. sunt longae; ad maiorem
 brevitatem omnia haec puncta cum suis
 syllabis describuntur in litteris, in qui-
 bus usum habent.

ကု.ဝ်း

Ko

ခို.ဝ်း

kho

ငို.ပ'ခို.ဝ်း.8

ဆို.ဝ်း

ဉို.ဝ်း

တို.ဝ်း

ထို.ဝ်း

ရှို.ဝ်း

ပို.ဝ်း

မို.ဝ်း

ဗို.ဝ်း

ဘို.ဝ်း

မို.ဝ်း

ယို.ဝ်း

ရို.ဝ်း

သို.ဝ်း

ဟို.ဝ်း

ဒို.ဝ်း ॥

ကု.မ'ခ

Kom

ခု.မ'ခ

khom

ဂု.မ'ခ

ခု.မ'ခ

ဆု.မ'ခ

ညု.မ'ခ

တု.မ'ခ

ထု.မ'ခ

ရှု.မ'ခ

ပု.မ'ခ

ဖု.မ'ခ

ဗု.မ'ခ

ဘု.မ'ခ

မု.မ'ခ

ယု.မ'ခ

ဂု.မ'ခ

လု.မ'ခ

သု.မ'ခ

ဟု.မ'ခ

အု.မ'ခ ၂

ကြိ.ဝ'ခ

Kio

ခြိ.ဝ'ခ

khio

ဖြိ.ဝ'ခ

မြိ.ဝ'ခ

မြိ.ဝ'ခ

လြိ.ဝ'ခ ၂

ကြိမ္မံ
Kiom

ကြိမ္မံ
khiom

ကြိမ္မံ

ကြိမ္မံ

ကြိမ္မံ ॥

ORATIO DOMINICALIS .

ကောင်ကံ၌ ။ နေတော်မူ
 မိုး ကြီး သောအကွ၌ ပုံတို့အဘ
 နှစ်နှစ်နှစ် ဂုဏ်ရောနာမတော်မြတ်
 ကိုယူခပသိမတို့ ဂိုသေလေး မြတ်ချင်ဂို
 ကြသညာမြတ်စေသော ။ ။ သခင်မိကျေး
 ရ။ တညာဟူသောနှိုင်းငံတော်သညာအကွ
 နှိပ်တို့၌ ရှေ့ကမညာအကြောင်း ။ ကယမ
 သနားတော်မူပါ ။ ။ ရှေ့စိတ်တော်နှင့်အ
 ညီမိုးကောင်ကံ၌ ။ ဂိုသကသို ။ မိလျ
 မြညာ၌ ။ ပြညာစိုပါအောင် ။ စောင်မတော်
 မူပါ ။ ။ အစညာနေမပြတ်အလှိုဦးအပံ
 သာအရာအစားတို့ကို ။ လညာ ။ အကွ၌
 ပုံတို့အား ။ ယနေပေးသနားတော်မူပါ။
 ။ အကွ၌ ပုံတို့ဝံ့အား ထိခိုက်ကျလွှဲ
 ခိုသောသူတပါးတို့မိအပြစ်ကို ။ အကွ၌

နှိပ်တို့ရရှိတို့မမူသည်းခံသကဲ့သို့။ အ
ကွန်ပတို့အပြစ်တို့ကိုလည်း။ ကညာလှ
တံတော်မူပါ။ နှောင့်ကဲ့သို့အမြဲကိစ္စ။
အကွန်ပတို့ပါဝင်ချင်မရှိပဲလျက်။ မ
ကောင်မသင်သောအရာဟူသမျှနှင့်ကင်
လွှတ်ရသည်ဖြစ်စေသော။ အာမင်။

SALUTATIO ANGELICA.

ဝေမာဂိုယရ်ကံကျော့ ၈၇၂
အာ နှင်ပြည့်စုံတော်မူသော။
တုရားသခင်သည်။ ခင်မရှိ
ကျိဉ်ဝတ်။ နေတော်မူဖို့။ မိမိတကာတို့
ထက်သာမြတ်တော်မူသည်။ ဝမ်းခေါင်၌။
စံနေသောပဋိသန္ဓေလည်း။ အထူးလွန်မြဲ
တံတော်မူသောသခင်ဇေယျတည်း။ သ
တမာဂိုယ။ မြတ်စွာသုရားမယံတော်ယ

ရမှစ၍ ခနာပြောင်မညာ'အချိန် အခါတို့
 ဌလှဖါ။ မကောင်ချင်အပြစ်သို့ရောက်
 သော်။ အကွန်ပုံတို့အာဠိဌာ။ ဆု
 တင်တော်မူပါ။။ အာမင်။

SYMBOLUM APOSTOLORUM.

လပြန်ပြော'စိုတော်မူ
 သောခမညာ'တော်ဘု
 ရာသညာ'။ မိုးမြေတို့
 ကိုဝံ့ဆင်တော်မူကြောင်းကို။ ယပြော
 လေ။ မြတ်ချင်ရှိပါ၏။ ဘုရားရှင်သာ
 တော်သခင်ဇေယျကြီးတူအကွန်ပုံတို့
 သခင်တပါးတညာ'သာလျှင်။ အိသပိရုံတူ
 သိတူတန်ခိုးတော်ဖြင့်။ ပဋိသန္ဓေယ
 တော်မူ၍။ အစညာ'သိလှိုင်ပြော'စိုတော်
 မူသောမာရိယကပေါ်ဇာတော်မူသညာ'။

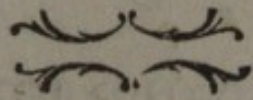
ပိုစိညာဗိလတူမင်လက'ထက' ။ ,ဒက့စရိ
 မာကူင်ပိတော်မူရ် ။ တိကျင်လၢထာ ၈
 သဖြင်။ အသက'တော်ဝဌက'ရ်။ အလောင်
 တော်ကိုတိုင်၌မ္ဗုက'သညာ' ။ အသက'
 တော်သညာ'ကာ ၈ အောက'နိမ'သောနေရာ
 အရပ'တု'သု'ကြိုတော်မူသညာ' ။ သု'ရ
 က'တိုင်လှၢင်သေသမိသူတု'အစုမ္ဗကိုယ'
 တော်နှင်။ အသက'တော်နှင်တကွထတော်
 မူရ် ။ မို'ကောင်တင်အရပ'တု'သု' ။ တ
 က'တော်မူရ် ။ အာ ၈ လၢ ၈ စု'နှင်ဖြညာ'စု'
 တော်မူသော ။ ခမညာ'တော်တုရ ၈ လကျာ
 ဘက'မ္ဗထိုင်ခနိတော်မူသညာ'။ ကအမာတု'
 သောခါလှၢင် ။ အသေအရင်လၢတု'ကို
 လါရ်စီရင်စစ'ကြောတော်မူလမညာ' ။ မိ
 အရာအကြောင်တု'ကို ။ ယဉ်ကြညာ'လေး
 မြတ'ချင်ဂိုပါသညာ'။ အိသပီရိတူ ၈ ဘတူ ၈
 ဘလှာရင်ဝိညာညာ'တော်ဂိုကြောင်။ ကလှာ ၈

သခင်ကောင်မြတ်သောအာသာတူလ၊ အ
 စုတု၊ သညာ'။ ကာလအရပ်တု၊ ဝှ်။ အစညာ'
 တညာ'နေကြောင်။ ထိုလ၊ စုတု၊ သညာ'။
 ပြသောကောင်မျှကိုသာသာတူလ၊ တု၊
 အတူတကွအကျဉ်းခံစါးရကြောင်။ မ
 ကောင်သောဟူသမျှအမြစ်တု၊ ကိုလညာ'
 ကင်လွှတ်စေကြောင်။ သေသောသူအ
 ပေါင်တု၊ သညာ'။ ပကတိသောကိုယ'ဖြင့်
 တနေ့သ၌။ ရှင်ကြမညာ'အကြောင်။ တု၊
 နှောင့်မှအစညာ'မမြတ်အသက'ရှင်ချင်ချ
 မ'သာကို။ တညာ'နေမညာ'အကြောင်။ မိ
 ဆိုခ'ပြီးသောအကြောင်အရာတု၊ ကို။
 ယဉ်ကြညာ'လေးမြတ်ချင်ရှိပါမိ။
 ။ အာမင်။

ANTIPHONA
AD VIRGINEM MARIAM.

အကွန်ပတိုအာနယမတော်
အ မူရ် ။ ငြိမဝပသာယာစွာ
အသကရင်ချင်ချမသာကို
ဖေတတသောအကျန်ပတိုတောင်တ
မြင်လင်ချင်ဂိုပါသောသခင်မသမိ။ ဂုဏ်
ကျေးဇူအပေါင်ဝဉ်နှင်။ ပြည့်စုံတော်
မူစေသတညာ။ ။ ဆင်ရုဏ်မိနသိုပိုရော်
သောအဝသာတစုကိုသမိ။ သခင်မနော
ကတော်သိုကွေ့လျော်လျော်ပါမိ။ ။
ဆင်ရဲချင်မျက်ရည်ယိဉာအရပကညာ
ညာတော့ငိုကွေ့လျော်ချင်ချင်သခင်မနောက
တော်သို။ အကွန်ပတိုပနိရတောင်တ
ကြပါမိ။ အကွန်ပတိုကိုယံစာအာထု
တတော်မျှရ်။ သနာတော်မူတတသော

မျက်စိထော်ကိုဝံအကွ။ နှိပ်တု့ဆီသုလွ
 နှလံတော်မူပါ။ ။ ။ မိဆင်ရဲကုဉာဓိမ္မလွ
 တံသုမိကာလ၌လွှဲပဋိသန္တေစံနေတော်
 မူပြီသောအထူးလွှဲမြတ်တော်မူသော
 သခင်ဇေဇ။ နှမူကံနှာတူကုပြီတော်
 မူပါ။ ဩသနာ။ ဖြင်ဂိုသော။ ဩချစ်
 ခင်စိုမကံချင်ဂိုသော။ ဩသိမံမွေ့နှ
 ညံချင်သိလှိုင်။ ပြညံစိုတော်မူသော
 မာဂိုယာခင်မသမိ။ ။ ကြံသတုဉ္စသခင်နှ
 တံတော်ထုကံနှိုင်အညံ။ အကွ။ နှိပ်တု့
 သညံကျေ။ နှတော်ကိုခိုထိုကံအောင်။
 မြတ်စွာဘုရားမယံတော်အကွ။ နှိပ်တု့
 အသိဌာဆုတောင်တော်မူပါ။ ။

PRAECEPTA DECALOGI.

၁ ငါ သာသင်ဇာတိ ဖြစ်
တော်မူသည်။ ငါမှတ
ပါးဘုရားဟူ၍ကိုးကွ
ယ်ချင်ကိုမပြုလင့်။

၂ သင်၏အရှင် ဖြစ်တော်မူသောဘု
ရား ရှင်နာမတော်မြတ်ကို။ မရှိမသေ။
တိုင်တည်၍ ကြံ မဆီချင်ကိုမပြုလင့်။

၃ ဘုရားရှင်သတင်းပုံနေ့တို့၌။ လ
ပဆောဆောင်မြတ်ကို။ စွန့်ပြစ်၍။ အာ
သာမြတ်ကိုအားထုတ်ရမည်သတိပြုလေ။

၄ မိဘတို့၌။ ရှိသောစွာကင်းလေ။

၅ လူတို့အသက်ကိုသတ်ပုတ်ချင်
ကို။ မပြုလင့်။

၆ ကာမဂိုဏ်းမှ၌။ ကျူးလွန်ချင်ကို
မပြုလင့်။

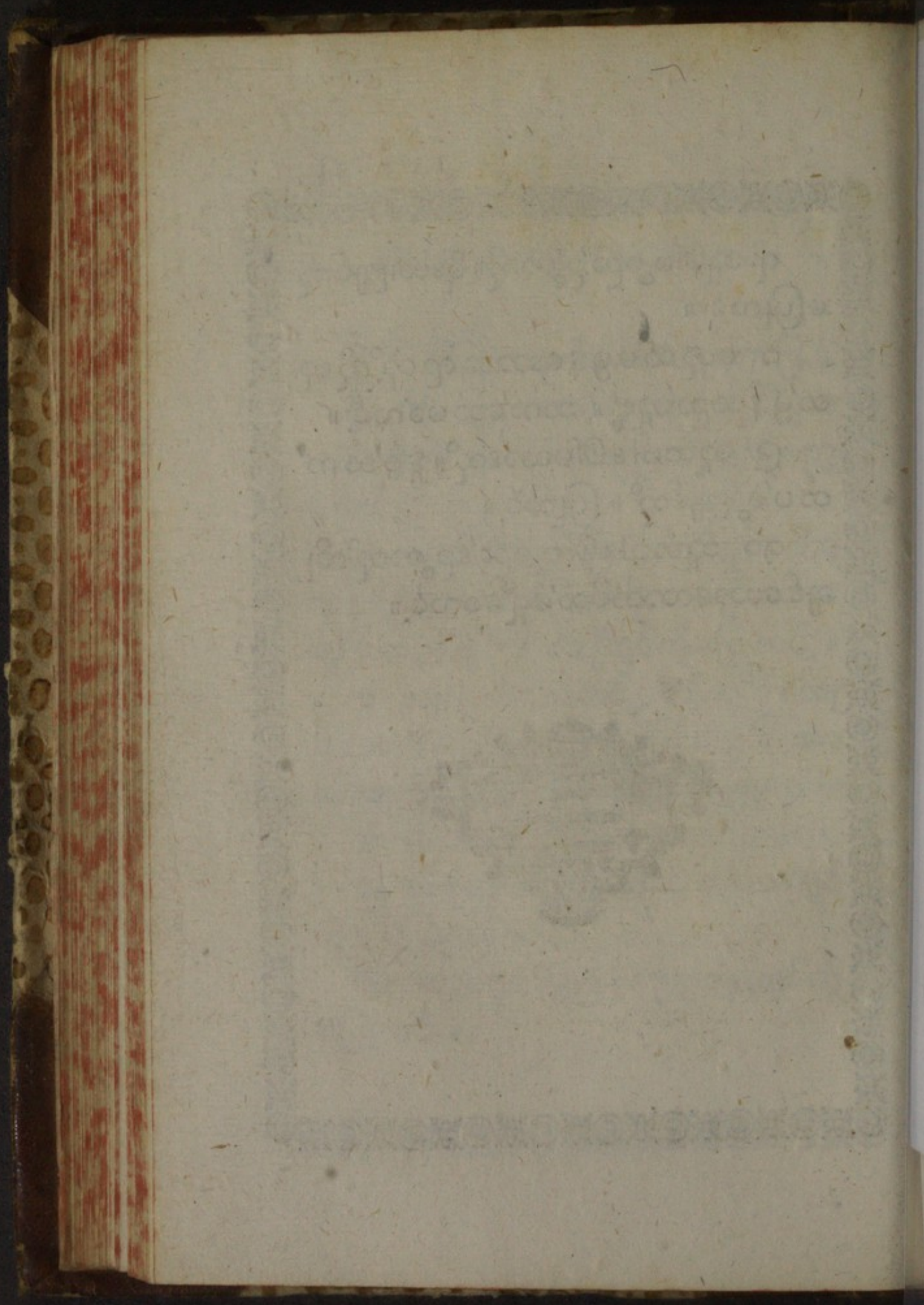
၇ သူဖိဝစညာဉ်စာကို။ ခိုးယူချင်ကို
မပြုလင်။

၈ မဟုတ်မမှန်သောအရာတို့ကိုဟု
တံမြန်သည်ဟူ၍။ သကံသေမခံလင်။

၉ သူတပါးဖိမယားကို။ နှစ်သကံ
တပံစွန်ချင်ကို။ ပြုလင်။

၁၀ သူတပါးဖိဝစညာဉ်စာကိုလိ
ချင်သောလောဘစိတ်မရှိစေလင်။

ALPHABET
VARIA
TOM. I.

U

IV

